

DECIZIE

11 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ion Druță, Galina Stratulat

examinând recursul declarat de către Banca Comercială „Moldindconbank” societate pe acțiuni, în pricina civilă la contestația Băncii Comerciale „Moldindconbank” societate pe acțiuni împotriva Societății Comerciale „Corporation Construct M” societate cu răspundere limitată și lichidatorului ÎI „Balan Vladimir” cu privire la declararea nulității licitației desfășurate la 24 iulie 2015 și a procesului-verbal din 24 iulie 2015, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare, împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 29 decembrie 2015, prin care a fost respinsă contestația ca neîntemeiată

constată:

BC „Moldindconbank” SA a depus contestație împotriva SC „Corporation Construct M” SRL și lichidatorului ÎI „Balan Vladimir”, intervenienți Antonova Natalia, SC „Auromex-Prim” SRL cu privire la declararea nulității licitației desfășurate la 24 iulie 2015 și a procesului-verbal din 24 iulie 2015, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare.

În motivarea contestației a indicat că, BC „Moldindconbank” SA prin intermediul filialei „Centru” a acordat debitorului „Corporation Construct M” SRL următoarele credite:

conform contractului de credit nr. 35/1 din 04 martie 2014 un credit în sumă de 415000 lei, cu termenul final de rambursare la data de 04 martie 2016;

conform contractului de credit nr. 36/1 din 04 martie 2014 un credit în sumă de 7266000 lei, cu termenul final de rambursare la data de 04 martie 2016;

conform contractului de credit nr. 14/1 din 03 februarie 2014 un credit în sumă de 400000 Euro, cu termenul final de rambursare la data de 03 februarie 2016;

conform contractului de credit nr. 10/1 din 01 februarie 2013 un credit în sumă de 10000000 lei, cu termenul final de rambursare la data de 01 februarie 2015;

conform contractului de credit nr. 11/1 din 01 februarie 2013 un credit în sumă de 400000 Euro, cu termenul final de rambursare la data de 01 februarie 2015;

conform contractului de credit nr. 183/1 din 30 octombrie 2012 un credit în sumă de 10000000 lei, cu termenul final de rambursare la data de 30 octombrie 2014;

conform contractului de credit nr. 98/1 din 22 iunie 2012 un credit în sumă de 400000 Euro, cu termenul final de rambursare la data de 22 iunie 2014;

conform contractului de credit nr. 99/1-gar din 22 iunie 2012 o linie de credit în limita sumei de 100000 Euro, cu termenul final de rambursare la data de 22 iunie 2014.

Întru asigurarea rambursării în termen a contractelor de credit, debitorul a gajat băncii - universalitatea stocurilor prezente și viitoare de mărfuri și produse precum și cota - parte în mărime de 25% din capitalului social al SC „Auromex-Prim” SRL.

Cota - parte în mărime de 25% din cadrul capitalului social al SC „Auromex-Prim SRL a fost gajată băncii de către Gheorghe Nafornița în baza contractului de gaj nr. 1 din 01 februarie 2013, iar ulterior banca și-a exprimat acordul la înstrăinarea bunului prin scrisoarea nr. 11/2-1096/1467 din 17 martie 2014, cu menținerea grevării cu gaj.

Astfel, Nafornița Gheorghe a vândut cota-parte în mărime de 25% din cadrul capitalului social al SC „Auromex-Prim” SRL, gajat băncii, persoanei juridice SC „Corporation Construct M” SRL.

Prin hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 03 iulie 2014, a fost intentat procesul de insolvabilitate față de SC „Corporation Construct M” SRL, iar în calitate de administrator al insolvabilității a fost numit Vladimir Bălan.

La 02 octombrie 2014 instanța de insolvabilitate a validat creanța BC „Moldindconbank” SA în mărime de 22399031,92 lei. Totodată, conform tabelului definitiv al creanțelor, au mai fost validate și creanțele altor 48 de creditor.

Sustine BC „Moldindconbank” SA că deține 55.93 % din totalul creanțelor validate în cadrul procesului de insolvabilitate.

La data de 15 mai 2015 în adresa BC „Moldindconbank” SA a parvenit scrisoarea lichidatorului SC „Corporation Construct M” SRL - Bălan Vladimir, prin care banca a fost informată că la 15 mai 2015 urma a fi organizată licitația de vânzare cu „strigare” a cotei - părți în mărime de 25% în capitalul social al SC „Auromex-Prim” SRL, grevat în favoarea BC „Moldindconbank” SA la prețul de start de 8863112,7 lei. Cu toate acestea însă, la licitația dată nu s-a înregistrat nici un cumpărător.

Deoarece licitația cu strigare nu a avut loc, lichidatorul a propus creditorului garantat BC „Moldindconbank” SA - trecerea bunului în proprietatea creditorului garantat în contul stingerii creanței (art. 131 al. 10 al Legii insolvabilității) sau desfășurarea licitației cu reducere (art. 20 al. 1 al Legii insolvabilității).

BC „Moldindconbank” SA la 20 mai 2015 a optat pentru comercializarea cotei - părți în mărime de 25% în capitalul social al SC „Auromex-Prim” SRL, grevat în favoarea BC „Moldindconbank” SA, prin licitație cu „reducere”, însă a propus următoarele condiții: ca condițiile, modalitatea și prețul de vânzare a bunului să fie coordonate cu creditorul garantat BC „Moldindconbank” SA, iar prețul de vânzare a cotei-părți să nu fie mai mic decât suma de 8000000 lei.

Dat fiind că cererea BC „Moldindconbank” SA din 20 mai 2015 a rămas fără soluționare, la 09 iulie 2015 a expediat o scrisoare repetată, propunând aceleași condiții de înstrăinarea a bunului grevat.

La 11 august 2015 în adresa BC „Moldindconbank” SA a parvenit scrisoarea lichidatorului Bălan Vladimir, prin care a fost informat că la data de 24 iulie 2015 va fi organizată licitația de vânzare cu „reducere” a masei debitoare. Or, în rezultatul licitației, bunul gajat a fost adjudecat câștigătorului la prețul de 63112,7 lei. Deci,

lichidatorul a înstrăinat bunul fără a lua în considerație poziția băncii, în final prejudiciind considerabil interesele patrimoniale ale BC „Moldindconbank” SA.

Mai mult ca atât, creditorul a stabilit un plafon minim de comercializare a bunului grevat - nu mai puțin de 8000000 lei, însă condiția impusă a fost încălcată de către lichidator.

Conform art. 131 al. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, în cazul în care intenția de vânzare a bunului grevat cu garanție vine de la administratorul insolvenței/lichidator, acesta trebuie, sub sancțiunea nulității, să facă o notificare a vânzării către creditorul garantat, în care va propune condițiile, modalitatea și prețul de vânzare a bunului.

Deci, prin prisma normei date, creditorul garantat care intenționează să-și valorifice garanția, v-a înștiințat administratorul insolvenței/lichidatorul despre acest lucru, arătând prin notificare condițiile și modalitatea de valorificare și/sau de vânzare a bunului afectat cu garanție, precum și prețul de vânzare după o expertiză a valorii lui. Odată cu primirea notificării, administratorul insolvenței/lichidatorul este îndreptățit să procedeze la valorificarea și/sau la vânzarea bunului grevat cu garanție în condițiile expuse de creditorul garantat. Administratorul insolvenței/lichidatorul se poate opune valorificării și/sau vânzării bunului grevat cu garanție în condițiile invocate de creditorul garantat numai dacă acestea contravin legii.

În cazul în care intenția de vânzare a bunului grevat cu garanție vine de la administratorul insolvenței/lichidator, acesta trebuie, sub sancțiunea nulității, să facă o notificare a vânzării către creditorul garantat, în care va propune condițiile, modalitatea și prețul de vânzare a bunului. Creditorul garantat este obligat ca în termen de 7 zile de la primirea notificării să accepte propunerea administratorului insolvenței/lichidatorului ori să se pronunțe pentru o posibilitate mai avantajoasă de valorificare a bunului. Dacă în acest termen creditorul garantat nu s-a pronunțat în scris asupra propunerii de vânzare a bunului, ea se consideră acceptată în condițiile indicate în notificare. Dacă creditorul garantat respinge propunerea administratorului insolvenței/lichidatorului fără a indica o posibilitate de vânzare mai avantajoasă a bunului, acesta va fi vândut de administratorul insolvenței/lichidator în condițiile din notificare. Dacă creditorul garantat se pronunță în termen, administratorul insolvenței/lichidatorul trebuie să ia în considerare posibilitatea mai avantajoasă de valorificare propusă de creditor. Dacă, în termen de 3 luni de la inițierea procedurii de vânzare, bunul grevat cu garanție nu s-a putut înstrăina, creditorul garantat este în drept să preavizeze transmiterea bunului în posesia sa pentru valorificare. Administratorul insolvenței/lichidatorul transmite efectiv bunul grevat cu garanție în posesia creditorului garantat sau consimte în scris în formă autentică să î-l pună la dispoziția acestuia în momentul convenit în preaviz. În caz de refuz al administratorului insolvenței/lichidatorului, bunul trece în posesia creditorului garantat după expirarea termenului din preaviz în temeiul unei încheieri judecătorești, care poate fi contestată cu recurs de persoanele vizate în ea.

În urma celor enunțate, rezultă că lichidatorul era obligat să ia în considerare condițiile înaintate de către creditorul garantat în vederea comercializării cât mai avantajoase a bunurilor grevate în favoarea sa, or conform art. 131 al Legii insolvenței, în caz de nerespectare a condițiilor înaintate de către creditorul garantat, survine nulitatea absolută a vânzării bunului.

A mai menționat că, cota-parte de 25% din capitalul social al SC „Auromex-Prim” SRL gajat în favoarea băncii, a fost evaluat la suma de 9847903 lei, însă a fost vândut la prețul de 63112,7 lei, prejudiciind astfel esențial interesele creditorului la recuperarea creanței sale.

Susține că licitația din 24 iulie 2015 a avut loc cu încălcarea art. 118 al. (2) din Legea insolvenței, care prevede că licitația se organizează la sediul lichidatorului sau al debitorului ori în alt loc stabilit de lichidator și se va desfășura în decursul a 15 zile de la data publicării anunțului despre organizarea ei. Persoana la care se păstrează bunurile este obligată să asigure accesul publicului la ele.

Astfel, avizul despre desfășurarea licitației cu reducere pentru data de 24 iulie 2015 a fost publicată în Monitorul Oficial din 10 iulie 2015, deci cu încălcarea termenului legal de 15 zile, circumstanță ce constituie temei de nulitate a licitației desfășurate.

În urma celor enunțate, ca rezultat al înstrăinării bunului grevat în favoarea băncii, creditorului i-a revenit doar 0,7% din suma expusă la vânzare de 8863112,7 lei, iar consecințele date s-au datorat acțiunilor ilegale din partea lichidatorului, care a acționat în detrimentul băncii.

Lichidatorul a acționat contrar și intereselor celorlați asociați a SC „Auromex-Prim” SRL, cărora nu li s-a respectat dreptul de preemțiune la înstrăinarea cotei-părți de 25 % din capitalul social al întreprinderii, prevăzut de art. 152 Cod civil.

La solicitarea băncii, lichidatorul Bălan Vladimir a prezentat 3 notificări adresate administrației SC „Auromex-Prim” SRL privind expunerea la vânzare a cotei - părți din societate – din data de 12 februarie 2015, 15 aprilie 2015 și 09 iulie 2015. Însă, din conținutul notificărilor date nu rezultă dacă acestea au fost sau nu recepționate de administrația SC „Auromex-Prim” SRL, deci implicit rezultă că a fost încălcat dreptul lor de preemțiune la cumpărarea bunului grevat în favoarea băncii.

Pe lângă faptul că lichidatorul nu a respectat condițiile de înstrăinare a bunului grevat în favoarea băncii, nu a respectat dreptul de preemțiune a asociaților SC „Auromex-Prim” SRL, s-a constatat că și licitația din 24 iulie 2015 a fost trucată.

Astfel, Antonova Natalia, câștigătoarea licitației, precum și Mocanu Veaceslav, al doilea participant la licitație, au achitat acontul în sumă de 886311,27 lei și costul biletului de participant în sumă de 500 lei în aceeași zi (la 20 iulie 2015) și la aceeași bancă - BC „Energbank” SA, iar ordinele de plată a lor sunt consecutive – nr. 105 și nr. 106.

Invocă ilegalitatea afirmațiilor lichidatorului Bălan Vladimir precum că notificările băncii nu au parvenit în adresa acestuia, respectiv el nu cunoștea despre condițiile impuse pentru înstrăinarea bunului grevat. Or, prin prisma art. 137 al. (1) CPC, cadrul legal nu impune expedierea notificărilor prin aviz de recepție.

Mai mult ca atât, cea de-a doua notificare a fost primită sub semnătură de lichidator, deci acesta nu poate invoca despre necunoașterea condițiilor impuse pentru înstrăinarea bunului din masa debitoare.

Art. 120 al Legii insolvenței asigură creditorului dreptul de a reduce limita la care poate fi redus prețul lotului scos la licitația cu „reducere”. Norma dată însă a fost încălcată. Ba mai mult, lichidatorul prin referința sa nemijlocit a recunoscut că nu a urmat condițiile impuse de creditor.

La fel afirmațiile lichidatorului precum că a expediat notificarea în adresa asociaților a SC „Auromex-Prim” SRL vizînd înstrăinarea a 25% cotă-parte din capitalul social al întreprinderii, nu au fost confirmate prin probe concludente și pertinente.

Prin prisma art. 130 al. (4), art. 131 al. (6), art. 120 al. (5) al Legii insolvențării, art.220, art.226 Cod civil, cere BC „Moldindconbank” SA declararea nulității licitației desfășurate la 24 iulie 2015, prin care s-a vîndut bunul gajat în favoarea BC „Moldindconbank” SA - 25 % cotă-parte din capitalului social al SC „Auromex-Prim” SRL; anularea procesului-verbal al licitației din 24 iulie 2015; declararea nulității contractului de vînzare - cumpărare înregistrat cu nr. 1376 din 18 august 2015 încheiat între SC „Corporation Construct M” SRL în procedură de faliment, în persoana lichidatorului Bălan Vladimir, și Antonova Natalia, cu repunerea părților în poziția inițială.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 decembrie 2015, a fost respinsă contestația ca neîntemeiată.

La 30 decembrie 2015 BC „Moldindconbank” SA a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 29 decembrie 2015, prin care a cerut admiterea recursului, casarea încheierii judecătorești și emiterea unei noi încheieri.

În motivarea cererii de recurs a indicat că, instanța de insolvențabilitate la adoptarea soluției de respingere a contestației BC „Moldindconbank” SA a indicat că la materialele dosarului lipsește vreo confirmare de expediere în adresa lichidatorului a notificării din 20 mai 2015, precum și vreo dovadă de recepționare a acesteia. Concluziile date sunt eronate, în cazul în care creditorul a prezentat instanței o astfel de notificare atît în copie, cît și în original.

Or, la 20 mai 2015 BC „Moldindconbank” SA în adresa lichidatorului Bălan Vladimir a expediat o scrisoare simplă, prin procurarea timbrului poștal eliberat de Poșta Moldovei, în situația în care legea nu impune expedierea scrisorilor doar cu aviz recomandat.

Ulterior, la 09 iulie 2015, recurentul a expediat lichidatorului notificarea repetată, cu aviz recomandat și cu conținutul identic din scrisoarea din 20 mai 2015, care a fost recepționată nemijlocit de lichidatorul Bălan Vladimir. Respectiv, acesta nu poate infirma despre existența condițiilor impuse de creditor pentru vînzarea bunului grevat.

În urma desfășurării licitației, care a avut loc cu încălcarea vădită a drepturilor și intereselor băncii, ultima prin scrisoarea din 13 august 2015 a solicitat săi fie prezentate: procesul-verbal al licitației din 24 iulie 2015; cererile de participare a participanților la licitația din 24 iulie 2015; documente care certifică identitatea participanților la licitație, precum și actele care confirmă achitarea acontului și a taxei de participare la licitație, inclusiv procesele - verbale a licitațiilor din 03 aprilie 2015 și 15 mai 2015. Deoarece scrisoarea în cauză a rămas fără soluționare, recurentul la 22 august 2015 a expediat o scrisoare repetată, cu același conținut, asupra căreia însă s-a dat un răspuns foarte vag.

Instanța nu s-a expus și asupra temeiului de drept invocat de creditor la înaintarea contestației. Astfel, prin prisma art. 220 Cod civil, odată cu declararea nulă a licitației din 24 iulie 2015, survine și nulitatea celorlalte acțiuni întreprinse în rezultatul vînzării bunului din masa debitoare.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Din materialele cauzei rezultă că, recurentul a declarat recurs împotriva încheierii instanței de insolvență din 29 decembrie 2015 în termen, la 30 decembrie 2015.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind recursul, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a admite recursul declarat, de a casa integral încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 decembrie 2015 și cu pronunțarea unei noi hotărâri din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 427 lit. c) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial încheierea, soluționând prin decizie problema în fond.

Din materialele cauzei rezultă că, BC „Moldindconbank” SA a acordat debitorului „Corporation Construct M” SRL mai multe credite bancare.

Întru asigurarea rambursării în termen a contractelor de credit, debitorul a gajat băncii - universalitatea stocurilor prezente și viitoare de mărfuri și produse, precum și cota - parte în mărime de 25% din capitalului social al SC „Auromex-Prim” SRL.

Cota - parte în mărime de 25% din cadrul capitalului social al SC „Auromex-Prim” SRL a fost gajată băncii de către Gheorghe Nafornița în baza contractului de gaj nr. 1 din 01 februarie 2013, iar ulterior banca și-a exprimat acordul la înstrăinarea bunului prin scrisoarea nr. 11/2-1096/1467 din 17 martie 2014, cu menținerea grevării cu gaj.

Astfel, Nafornița Gheorghe a vândut cota-parte în mărime de 25% din cadrul capitalului social al SC „Auromex-Prim” SRL, gajat băncii, persoanei juridice SC „Corporation Construct M” SRL.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 03 iulie 2014, a fost intentat procesul de insolvență față de SC „Corporation Construct M” SRL, iar în calitate de administrator al insolvenței a fost numit ÎI „Bălan Vladimir”. Ulterior, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2014 a fost intentată procedura de faliment față de debitorul SC „Corporation Construct M” SRL, iar prin încheierea din 02 octombrie 2014 a fost desemnat în calitate de lichidator – Vladimir Bălan.

La 02 octombrie 2014 instanța de insolvență a validat creanța BC „Moldindconbank” SA în mărime de 22399031,92 lei, precum și creanțele altor 48 de creditori, or BC „Moldindconbank” SA fiind deținătorul a 55.93 % din totalul creanțelor validate în cadrul procesului de insolvență.

La data de 23 ianuarie 2015, iar ulterior și la 03 aprilie 2015, lichidatorul SC „Corporation Construct M” SRL - Bălan Vladimir a expediat în adresa BC „Moldindconbank” SA o scrisoare, prin care aceasta a fost informată despre intenția de organizare a licitației de vânzare „cu strigare” a cotei-părți în mărime de 25% din capitalul social al SC „Auromex-Prim” SRL, grevată în favoarea BC „Moldindconbank” SA, la prețul de start de 9847903 lei. Însă având în vedere că bunul ce urma a fi vândut constituia o garanție a achitării datoriilor față de bancă și în vederea

asigurării unei valorificări cât mai avantajoase a bunului imobil, prin prisma art. 131 a Legii insolvenței a cerut ca în termen de 7 zile creditorul să se pronunțe asupra acceptării propunerii lichidatorului sau pentru o posibilitate mai avantajoasă de valorificare a bunurilor (f.d.37,39).

Din cauza că licitațiile „cu strigare” stabilite anterior au eșuat, nefiind înregistrat vreun cumpărător, prin scrisoarea din 15 mai 2015 lichidatorul a informat banca că în corespundere cu art. 120 al. (1) a Legii insolvenței intenționează să organizeze licitația cu reducere sau, a înaintat creditorului, propunerea de preluare în proprietatea sa a cotei-părți de 25 % din capitalul social al SC „Auromex-Prim” SRL în vederea stingerii datoriei față de bancă, cu prețul expus la ultima licitație (f.d. 40).

În continuare, lichidatorul a publicat în Monitorul Oficial nr. 177-184 din 10 iulie 2015 comunicatul informativ privind desfășurarea licitației „cu reducere” de vânzare a patrimoniului SC „Corporation Construct M” SRL în proces de faliment, inclusiv a 25% cotă-parte din capitalul social al SC „Auromex-Prim” SRL la prețul inițial de 8863112,7 lei.

La 24 iulie 2015 a fost desfășurată licitația „cu reducere” privind înstrăinarea patrimoniului SC „Corporation Construct M” SRL și anume a lotului nr. 2 constituit din cota-parte în mărime de 25% din capitalul social al SC „Auromex-Prim” SRL și întocmit în acest sens procesul-verbal nr. 2 cu privire la rezultatele licitației din aceeași dată, câștigătorul căreia a fost desemnată Antonova Natalia, iar prețul final al lotului vândut a constituit 63112,7 lei (f.d.19-21).

Nefiind de acord cu rezultatele licitației, BC „Moldindconbank” SA a depus în instanța de insolvență o contestație, prin care a cerut declararea nulității licitației desfășurate la 24 iulie 2015, anularea procesului-verbal nr. 2 al licitației din 24 iulie 2015, precum și declararea nulității contractului de vânzare - cumpărare înregistrat cu nr. 1376 din 18 august 2015 încheiat între SC „Corporation Construct M” SRL în procedură de faliment, în persoana lichidatorului Bălan Vladimir, și Antonova Natalia, cu repunerea părților în poziția inițială.

Drept motiv de înaintare a contestației creditorul a invocat faptul că: 1) lichidatorul nu a ținut cont de notificările BC „Moldindconbank” SA din 20 mai 2015 și din 09 iulie 2015, prin care ultima a optat pentru comercializarea cotei - părți în mărime de 25% în capitalul social al SC „Auromex-Prim” SRL prin licitație „cu reducere”, însă a propus ca înstrăinarea să întrunească următoarele cerințe: ca condițiile, modalitatea și prețul de vânzare a bunului să fie coordonate cu creditorul garantat BC „Moldindconbank” SA, iar prețul de vânzare a cotei-părți să nu fie mai mic decât suma de 8000000 lei; 2) licitația din 24 iulie 2015 s-a desfășurat într-un termen mai restrâns decât termenul de 15 zile stabilit prin art. 118 al. (2) din Legea insolvenței de la data publicării avizului în Monitorul Oficial; 3) lichidatorul la înstrăinarea cotei-părți de 25 % din capitalul social al întreprinderii a încălcat dreptul de preemțiune a asociaților SC „Auromex-Prim” SRL, conform art. 152 Cod civil. Or, având în vedere că lichidatorul nu a luat în considerare condițiile înaintate de către creditorul garantat în vederea comercializării cât mai avantajoase a bunurilor grevate în favoarea sa, prin prisma art. 131 al Legii insolvenței, survine nulitatea absolută a vânzării bunului.

Curtea de Apel Chișinău prin încheierea din 29 decembrie 2015 a respins contestația BC „Moldindconbank” SA ca neîntemeiată, iar în motivarea soluției sale a indicat că creditorul nu a prezentat probe ce ar confirma expedierea în adresa

lichidatorului a notificărilor din 20 mai 2015 și 09 iulie 2015 de stabilire a unui plafon limită de micșorare a prețului de vânzare în cadrul licitației „cu reducere” sub nivelul de 8000000 lei, din care considerente lichidatorul corect a acționat în limitele împuternicirilor instituite prin art. 120 a Legii insolvenței. Totodată a indicat că, lichidatorul a respectat dreptul de preemțiune a asociaților SC „Auromex-Prim” SRL, care au fost notificați prin scrisorile din 12 februarie 2015, 15 aprilie 2015 și 09 iulie 2015 despre expunerea la vânzare a cotei-părți din capitalul social al societății. Și termenul de desfășurare a licitației nu a fost încălcat, în cazul în care art. 118 al. (2) al Legii insolvenței stabilește că licitația se desfășoară în decurs de 15 zile de la data publicării anunțului, dar nu și după expirarea acestuia.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră eronate concluziile date reieșind din următoarele.

Conform art. 117 al. (1) și al. (8) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, după intentarea procedurii falimentului, lichidatorul valorifică și/sau lichidează neîntârziat, în condiții cât mai avantajoase și în timpul cel mai potrivit, masa debitoare numai cu acordul expres al comitetului creditorilor sau al adunării creditorilor, după caz. Prețul inițial de vânzare a bunurilor din masa debitoare și modul de vânzare se stabilesc la adunarea creditorilor sau la comitetul creditorilor, în baza raportului prezentat de lichidator și a evaluării efectuate în conformitate cu legislația, însă nu poate fi mai mic de valoarea evaluată.

Art. 118 al Legii insolvenței stabilește procedura de vânzare a masei debitoare. Astfel, conform al. (1) și al. (2) al articolului menționat, în cel mult 10 zile de la data aprobării de către comitetul creditorilor sau de către adunarea creditorilor a prețului inițial de vânzare, lichidatorul formează loturi de bunuri pentru vânzare și stabilește data și locul licitației cu strigare, publicând un anunț care va cuprinde informația prevăzută la art.129 alin.(9), cu excepțiile stabilite în prezentul articol. Licitația se organizează la sediul lichidatorului sau al debitorului ori în alt loc stabilit de lichidator și se va desfășura în decursul a 15 zile de la data publicării anunțului despre organizarea ei.

În cazul în care la licitație nu s-a prezentat nici un participant, prin prisma art. 119 al Legii insolvenței lichidatorul dispune organizarea unei licitații repetate cu strigare, la care prețul lotului se va reduce cu 10% din prețul inițial, dacă comitetul creditorilor sau adunarea creditorilor nu dispune altfel.

Conform art. 120 al. (1) al Legii nr. 149 din 29 iunie 2012, în cazul în care licitația cu strigare repetată nu a avut loc, lichidatorul dispune imediat ca bunurile nesolicitate la licitația cu strigare să fie scoase la licitația cu reducere, care se va organiza în termenele și în modul stabilit la art.118.

În continuare, legiuitorul la Secțiunea a 3-a din Capitolul IV al Legii insolvenței instituie procedura de valorificare a bunurilor grevate cu garanții.

Astfel, art. 130 al legii date instituie garanții creditorului la valorificarea bunului în măsura în care lichidatorul trebuie să vândă bunul, afectat cu garanție, cu acordul creditorilor garanțați și sub controlul instanței de insolvență, într-o manieră comercială rezonabilă, care să asigure obținerea celui mai bun preț. Metoda, maniera, locul, prețul și momentul vânzării se stabilesc de creditorii garanțați și, după caz, de instanța de insolvență și trebuie să urmeze regulile comerciale adecvate, folosite de persoanele care vând bunuri similare în mod obișnuit pe piața respectivă, iar dintre

diferitele moduri de vânzare rezonabile din punct de vedere comercial, creditorul garantat sau instanța de insolabilitate îl va alege pe cel care să asigure obținerea celui mai bun preț.

Și art. 131 al. (1) al Legii nr. 149 din 29 iunie 2012 prevede că lichidatorul trebuie să asigure vânzarea bunului grevat la cel mai bun preț, dar nedepășind limitele prevăzute de prezenta lege.

Al. (3) și al. (4) al art. 131 indică că, creditorul garantat care intenționează să-și valorifice garanția va înștiința administratorul insolabilității/lichidatorul despre acest lucru, arătând prin notificare condițiile și modalitatea de valorificare și/sau de vânzare a bunului afectat cu garanție, precum și prețul de vânzare după o expertiză a valorii lui. Or, în cazul în care intenția de vânzare a bunului grevat cu garanție vine de la administratorul insolabilității/lichidator, acesta trebuie, sub sancțiunea nulității, să facă o notificare a vânzării către creditorul garantat, în care va propune condițiile, modalitatea și prețul de vânzare a bunului. Creditorul garantat, la rîndul său, este obligat ca, în termen de 7 zile de la primirea notificării, să accepte propunerea administratorului insolabilității/lichidatorului ori să se pronunțe pentru o posibilitate mai avantajoasă de valorificare a bunului. Dacă, în acest termen, creditorul garantat nu s-a expus în scris asupra propunerii de vânzare a bunului, ea se consideră acceptată în condițiile indicate în notificare. Dacă creditorul garantat se pronunță în termen, administratorul insolabilității/lichidatorul trebuie să ia în considerare posibilitatea mai avantajoasă de valorificare propusă de creditor.

Deci, cadrul legal instituie expres obligația lichidatorului de a înainta creditorului garantat o notificare asupra vânzării bunului grevat în care va propune condițiile, modalitatea și prețul de vânzare a bunului, iar creditorul, la rîndul său, are obligația corelativă de a accepta propunerea lichidatorului ori să se pronunțe pentru o posibilitate mai avantajoasă de valorificare a bunului, în termen de 7 zile de la primirea notificării.

Materialele cauzei atestă faptul că BC „Moldindconbank” SA s-a conformat normelor enunțate și la 20 mai 2015, prin scrisoare simplă (f.d.141), a expediat în adresa lichidatorului opțiunea creditorului vis-a-vis de comercializarea cotei - părți în mărime de 25% în capitalul social al SC „Auromex-Prim” SRL, însă a propus ca înstrăinarea să întrunească următoarele cerințe: ca condițiile, modalitatea și prețul de vânzare a bunului să fie coordonate cu creditorul garantat BC „Moldindconbank” SA, iar prețul de vânzare a cotei-părți să nu fie mai mic decât suma de 8000000 lei.

Ulterior, la 09 iulie 2015 creditorul a expediat în adresa lichidatorului și răspunsul la notificarea privind desfășurarea licitației „cu reducere”, cu un conținut similar celui din 20 mai 2015, prin care la fel și-a manifestat opțiunea asupra comercializării cotei - părți de 25% în capitalul social al SC „Auromex-Prim” SRL, cu respectarea cerințelor privind condițiile, modalitatea și prețul de vânzare a bunului să fie coordonate cu creditorul garantat, iar prețul de vânzare a cotei-părți să nu fie mai mic decât suma de 8000000 lei. Or, răspunsul dat a fost recepționat nemijlocit de lichidatorul Bălan Vladimir la 13 iulie 2015, conform avizului de recepție de la f.d. 13, 145.

Nu sunt relevante argumentele lichidatorului precum că în interiorul plicului a scrisorii recomandate recepționate de acesta la 13 iulie 2015 se afla o simplă copie a încheierii Curții de Apel Chișinău din 02 octombrie 2014, în cazul în care afirmațiile acestuia nu au fost probate în vreun mod, iar copia scrisorii din 14 iulie 2015 din

numele lichidatorului (f.d.42), care nici nu are vreo înregistrare lizibilă în adresa creditorului garantat, nu poate fi apreciată drept argument a celor invocate de Bălan Vladimir, în cazul în care acesta urmează să-și exercite atribuțiile cu diligența unui bun profesionist, acționînd pe propria răspundere. Totodată, acțiunile lichidatorului, în procedura falimentului, sunt orientate spre păstrarea, majorarea și valorificarea cît mai eficientă a masei debitoare prin toate mijloacele legale disponibile, pentru executarea cît mai deplină a creanțelor creditorilor.

Or, argumentele lichidatorului în sensul enunțat sunt iraționale, de vreme ce BC „Moldindconbank” SA, în calitatea sa de creditor garantat, care este deținătorul a 55.93 % din totalul creanțelor validate în cadrul procesului de insolvență intentat față de SC „Corporation Construct M” SRL, nu poate acționa în detrimentul său, reducînd esențial posibilitatea de a-și valorifica creanțele validate.

Ba mai mult, art. 131 al. (10) din Legea insolvenței mai instituie o garanție suplimentară creditorului, astfel în cazul în care bunul grevat cu garanție nu s-a putut vinde la licitație publică sau prin concurs, orice creditor garantat prin bunul în cauză îl poate prelua, în condițiile prezentei legi, în contul creanței sale la prețul stabilit în publicațiile sau în anunțurile de vânzare pentru ultimul termen de licitație sau de concurs.

În acest sens, instanța de recurs reține că comunicatul informativ din 10 iulie 2015 prevedea desfășurarea licitației „cu reducere” a cotei - părți de 25% în capitalul social al SC „Auromex-Prim” SRL la prețul inițial de 8863112,7 lei, pentru ca în final lichidatorul să realizeze acest bun grevat doar la prețul de 63112,7 lei, care, în opinia instanței, nu corespunde prevederilor art. art. 130, 131 al. (1) al Legii nr. 149 din 29 iunie 2012, ce instituie obligația pentru lichidator privind asigurarea vânzării bunului grevat la cel mai bun preț.

Nu poate fi admisă ca probă nici răspunsul ÎS „Poștei Moldovei” din 25 august 2015, în cazul în care acesta face referire la trimiterile poștale simple și nu cele recomandate (f.d.48).

Instanța de recurs constată că lichidatorul a încălcat și dreptul de preemțiune a asociaților SC „Auromex-Prim” SRL la înstrăinarea cotei-părți de 25 % din capitalul social al întreprinderii.

În acest sens urmează a fi reținute prevederile art. 117 al. (11) al Legii insolvenței, care instituie că în cazul în care asupra bunului expus spre vânzare există un drept de preemțiune, acesta se va vinde prin negocieri directe conform legislației civile, cu respectarea dreptului de preemțiune al titularului. În cazul în care titularul dreptului de preemțiune refuză să procure în mod prioritar bunul din masa debitoare, lichidatorul îl poate vinde la licitație cu strigare sau prin concurs la un preț care să nu fie mai mic decît cel oferit titularului dreptului de preemțiune.

Stipulări similare sunt prevăzute și de art. 152 Cod civil, care prescrie expres că în cazul înstrăinării părții sociale unor alte persoane decît cele menționate la al.(1), asociații au dreptul de preemțiune. Înstrăinarea se face în acest caz în condițiile alin.(4)–(9). Dacă, în termen de 30 de zile de la data transmiterii ofertei, asociații sau societatea nu a procurat partea socială, aceasta poate fi înstrăinată unui terț la un preț care să nu fie mai mic decît cel indicat în ofertă, iar orice clauză contrară prevederilor alin.(2)–(9) este nulă.

Reieșind din aceste norme, Colegiul reține că deși lichidatorul a expediat în adresa asociaților SC „Auromex-Prim” SRL 3 notificări privind exercitarea dreptului de preemțiune la cumpărarea cotei-părți de 25 % din capitalul social al întreprinderii, toate acestea prevedeau un preț de start de 9847903 lei și 8863112,7 lei, pentru ca în final bunul grevat din masa debitoare să fie înstrăinat unui terț la un preț diminuat esențial, de doar 63112,7 lei, deci contrar prevederilor art. 152 Cod civil și art. 117 al. (11) din Legea insolvenței, care expres instituie obligația lichidatorului de a înstrăina partea socială unei terțe persoane la un preț care să nu fie mai mic decât cel indicat în oferta asociaților la exercitarea dreptului de preemțiune, sub sancțiunea nulității acesteia.

Cu titlu de consecință, deoarece lichidatorul nu a respectat rigorile impuse de normele prevăzute mai sus, rezultă ilegalitatea acțiunilor lui la desfășurarea licitației din 24 iulie 2015, iar cu titlu de consecință rezultă temeinicia pretențiilor invocate de BC „Moldindconbank” SA în contestația sa privind declararea nulității licitației desfășurate la 24 iulie 2015, anularea procesului-verbal nr. 2 al licitației din 24 iulie 2015, precum și declararea nulității contractului de vânzare - cumpărare înregistrat cu nr. 1376 din 18 august 2015 încheiat între SC „Corporation Construct M” SRL în procedură de faliment, în persoana lichidatorului Bălan Vladimir, și Antonova Natalia, cu repunerea părților în poziția inițială.

Colegiul constată că recursul BC „Moldindconbank” SA împotriva încheierii primei instanțe din 29 decembrie 2015 este declarat de o persoană împuternicită – Pojar Natalia, care este angajată a băncii și împuternicită în modul corespunzător.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, încheierea recurată este ilegală și neîntemeiată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de BC „Moldindconbank” SA, de a casa încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 decembrie 2015, cu emiterea unei noi hotărâri.

În conformitate cu art. 427 lit. c), art. 428 CPC RM, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admite recursul declarat de către Banca Comercială „Moldindconbank” societate pe acțiuni.

Se casează integral încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 decembrie 2015 în pricina civilă la contestația Băncii Comerciale „Moldindconbank” societate pe acțiuni împotriva Societății Comerciale „Corporation Construct M” societate cu răspundere limitată și lichidatorului ÎI „Balan Vladimir” cu privire la declararea nulității licitației desfășurate la 24 iulie 2015 și a procesului-verbal din 24 iulie 2015, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare și se emite o nouă hotărâre sub formă de încheiere prin care:

Se admite contestația Băncii Comerciale „Moldindconbank” societate pe acțiuni împotriva Societății Comerciale „Corporation Construct M” societate cu răspundere limitată și lichidatorului ÎI „Balan Vladimir” cu privire la declararea nulității licitației desfășurate la 24 iulie 2015 și a procesului-verbal din 24 iulie 2015, declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare.

Se declară nulitatea licitației „cu reducere” desfășurate la 24 iulie 2015 privind înstrăinarea patrimoniului Societății Comerciale „Corporation Construct M” societate cu răspundere limitată și anume a lotului nr. 2 constituit din cota-parte în mărime de 25% în capitalul social al Societății Comerciale „Auromex-Prim” societate cu răspundere limitată.

Se declară nulitatea procesului-verbal nr. 2 cu privire la rezultatele licitației din 24 iulie 2015, prin care câștigător al licitației „cu reducere” a fost desemnată Antonova Natalia, iar prețul final al lotului vândut constituind 63112,7 lei.

Se declară nulitatea contractului de vânzare-cumpărare nr. 1376 din 18 august 2015, autentificat de notarul public Vidrașcu Alexandra, încheiat între Societatea Comercială „Corporation Construct M” societate cu răspundere limitată în procedură de faliment, în persoana lichidatorului Bălan Vladimir, și Antonova Natalia, cu repunerea părților în poziția inițială.

Decizia este irevocabilă din data emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Tamara Chișca - Doneva

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat